

MUTTER COURAGE

Mărturisesc, m-am apropiat cu dificultate de Mutter Courage. Aveam de învins mai multe handicapuri: amintirea felului cum a interpretat rolul Helene Weigel, dar, mai ales, teoria distanțării, proprie teatrului brechtian și în care eu nu cred. Eu sînt convinsă, în continuare, că teatrul e emoție, participare, angajare absolută și necondiționată a publicului la faptele înfățișate pe scenă. Un teatru bazat pe o expectativă lucidă a publicului se condamnă singur la sterilitate. Dacă spectatorii nu sînt cîștigați de drama Annei Fierling pe calea unei emoții puternice care să-i convingă, în același timp, în plan intelectual, reprezentarea e ratată. M-am apropiat, deci, de Anna Fierling, liberă de prejudecăți estetice. Mi-am spus: e o femeie nefericită, ca să întrebuițez un termen la modă: un om alienat. Deși trăiește în timpul războiului de treizeci de ani, n-are alte probleme decît cu contemporanii noștri: își caută fericirea, se iluzionează de fiecare dată că e pe cale s-o găsească și plătește iluzia cu un preț infernal: își pierde copiii, își pierde speranțele și rămîne, la sfîrșitul tragediei, singură, cea mai singură ființă de pe pămînt. Ce poate fi mai simplu și mai zguduitoare? Și, atunci, din nou: cum să abordezi un asemenea rol — unul din cele mai sîșiietătoare roluri din dramaturgia lumii — fără ca tu, interpretă a lui, să nu fii mistuită de cea mai crîncenă îndurerare? — Numai că eu am sentimentul că o asemenea stare de spirit, cînd e comunicată cu sinceritate, se poate transforma într-un mesaj pozitiv, de o adîncă umanitate. Anna Fierling spune lumii: femei și bărbați, să facem astfel pentru ca asemenea îngrozitoare destine omenești să nu mai fie cu putință. Umanitatea e prea puternică pentru ca să-și îngăduie luxul să fie și crudă. Într-un veac cu atîtea brutalități și violențe, Mutter Courage este o piesă optimistă și consolatoare.

Marcela Rusu

BRECHT ÎN ROMÂNIA

Fișă cronologică

Puștile Theresei Carrar

Teatrul Național „I. L. Caragiale”, stagiunea 1954—1955.

Mutter Courage

Teatrul Național din Iași, stagiunea 1957—58;

Teatrul de Stat din Oradea (secția maghiară), stagiunea 1960—1961;

Teatrul Dramatic din Brașov, stagiunea 1959—1960;

Studioul de teatru al I.A.T.C., stagiunea 1962—1963;

Teatrul Evreiesc de Stat, stagiunea 1962—1963;

Teatrul de Comedie, stagiunea 1971—1972.

Teroarea și Mizeriile celui de al III-lea Reich

Teatrul Național „I. L. Caragiale”, stagiunea 1958—1959.

Studioul de teatru al I.A.T.C., stagiunea 1971—1972.

Domnul Puntila și sluga sa Matti

Teatrul Giulești, stagiunea 1959—1960;

Teatrul Național din Iași, stagiunea 1959—1960;

Teatrul Național din Cluj, stagiunea 1963—1964;

Teatrul „Bacovia” din Bacău, stagiunea 1965—1966.

Svejk în cel de-al II-lea război mondial

Teatrul de Comedie, stagiunea 1962—1963.